

La canella de la cama

(ALDC, I, 89. La canella de la cama)

Os de la cama designa l'os principal de l'extremitat de l'home. El *séc de la cama* pot estar en relació amb el postverbal de *segar* (< llat. SECARE 'tallar'), *séc* 'tall, ratlla'. *Canella* és un diminutiu de *canya* o *cana* (< llat. CANNA) relatiu a la seva estructura rígida, llarga i prima; *carena* és fruit d'una comparació de la canella amb la 'línia culminant entre dues vessants' (aquest sentit, resultat d'una metàfora d'origen mariner que l'ha comparat amb la quilla d'una barca capgirada a la platja [< llat. CARĒNA, variant de CARĪNA]). *Espinella*, amb la variant castellanitzant *espinilla*, és com una *espin*a 'columna vertebral' de la cama, però més petita. Altres noms ens indiquen la situació: *davant de la*

cama (7), *frontaler* (13), *esquena* (16, 25) per oposició al panxell de la cama; la comparen a la línia culminant d'una cadena muntanyosa: *serra* (89, 90), *serrat* (91), *serrera* (19) -sense que faltin els diminutius *serrell* (12, 15, 88, 99, 103) i *serradell* (97, 105)-, *cadena* (52), *cerro* (87, 94), aquest pres del castellà; o es veu semblança amb una aresta, un os prim i llarg: *prim* (41, 65), *caire* (22, 23), *canya* (26, 68, 114) -vegeu *canella*-, *rastell* (40) en el sentit de 'cantell'. Des d'una perspectiva geogràfica i a grans trets *os de la cama* domina al Rosselló, a Mallorca i a l'Alguer, *carena* al cat. central, i *canella/espinella* (*espinilla*) al valencià.

